

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata

Rocznie . . . zlp. 2.— gr.
Półrocznie . . . „ 1.— „

Zgierz,

dn. 31 grudnia
1934 roku.

Cena ogłoszeń:

za wiersz 1-szpaltowy
za tekstem . . . 50 gr.
Wychodzi raz na miesiąc.

Wiadomości miejskie.

Posiedzenie wyborcze Rady Miejskiej. Dnia 20 grudnia 1934 r. odbyło się posiedzenie Rady Miejskiej, zwołane na skutek zarządzenia władzy nadzorczej, w celu dokonania wyboru prezydenta, wiceprezydenta i 4 ławników. Na przewodniczącego zebrania wyborczego powołany został radny Nawrocki Franciszek, który ze swej strony poprosił na asesorów radnych Jakóba Stefana Cezaka i Benedykta Matuszewskiego.

Po odczytaniu przez Przewodniczącego przepisów, regulujących sposób dokonania wyborów członków Zarządu Miejskiego, zgłoszono dwie kandydatury na prezydenta miasta: Jana Świercza, dotychczasowego prezydenta, ze strony Bezpartyjnego Bloku Współpracy z Rządem, i Michała Zyczyńskiego ze strony Stronnictwa Narodowego.

Na stanowisko wiceprezydenta zgłoszona została tylko jedna kandydatura przez Stronnictwo Narodowe w osobie dotychczasowego wiceprezydenta Leopolda Zajączkowskiego.

Zaden ze zgłoszonych kandydatów nie otrzymał wymaganej liczby głosów, tak że wybór nie został dokonany.

Następny termin wyborów wyznaczony będzie przez władze nadzorcze.

Akcja na rzecz powodzian. W czasie od 6 listopada do 31 grudnia 1934 r. na rzecz powodzian wpłynęły następujące ofiary: od rob. i prac. f. A. Gutsche zł. 37.50, od prac. umysł. f. Paweł Strohbach Sukc. zł. 11.10, od rob. zł. 40.20, od rob. f. L. Uryson i S ka zł. 5.70, od rob. f. H. Rozenman zł. 2.70, od f. Inzelsztajnowej i Pius 300 klg. mąki żytniej, od firmy B. Zaczyński zł. 20.—, od p. Cyrka Andrzeja zł. 20.—, od f. J. M. Kupfer zł. 50.—, od f. Icek Minc zł. 20.—, od f. Karol Eiger zł. 50.— od rob. zł. 16.—, od Kasy Spółdzielczej w Zgierzu zł. 4.50, od p. A. Szeindra zł. 4.—, od p. R. Steinkego zł. 3.—, od p. Mordki Brafmana zł. 10.—, od p. N. Celnika zł. 5.—, od p. Erwina Fraschkego zł. 10.—, od p. Edwarda Kadocha zł. 5.—, od p. Reli Faktorczyk zł. 3.—, od Cechu Kowalskiego zł. 3.70, od p. Edgara Ernsta zł. 5.—, od pracowników Gminy Wyznaniowej Żydowskiej zł. 59.10, od p. A. Neumana zł. 5.—, od Stow. Rzeźników Żydów zł. 10.—, od p. H. Kunkla zł. 3.—, od pp. Alfonsa i Pawła Menzlów zł. 5.—, od p. J. Torno zł. 2.—, od f. Waldemar Fender zł. 2.— od rob. zł. 3.—, od f. Henryk Kunkel zł. 2.— od rob. zł. 2.50, od p. Janiny Wilamowskiej zł. 1.—, od p. M. Jakubowicza zł. 10.—, od p. Lajba Ickowicza zł. 3.—, od p. Alfreda Krentza zł. 2.—, od p. Augusta Szulca zł. 5.—.

Razem zł. 441.25

Uwzględniając wpływy do dnia 6 listopada r. b. 7.851.63

Ofiary wynoszą zł. 8.292.88

Uprasza się ponownie o natychmiastowy zwrot przetrzymanych list ofiar i wpłacenie zebranych ofiar, które przyjmuje codziennie Sekretarjat Zarządu Miejskiego w godzinach urzędowych od 8—15.

Fundusz na dożywianie bezrobotnych. Mimo wielkich dotacji ze strony Rządu oraz pobierania znacznych ustawowych opłat Fundusz Pracy nie jest w możności całkowicie zaspokoić wszystkich potrzeb w zakresie walki z bezrobociem i łagodzenia skutków bezrobocia. Biorąc na siebie zadanie finansowania akcji

zatrudniania, Fundusz Pracy pragnąłby akcją pomocy doraźnej oprzeć przedewszystkiem na funduszach, zbieranych bezpośrednio od społeczeństwa. W tym celu Zarząd Miejski przystąpił do sprzedawania znaczków Lokalnego Powiatowego Komitetu Funduszu Pracy. Biura Zarządu Miejskiego pobierać będą opłaty drogą nalepiania znaczków:

- 1) od każdego podania na dowód osobisty 50 gr.
- 2) od zaświadczeń i wyciągów 20 „
- 3) od zezwoleń budowlanych zł. 1.—

Niezależnie od tych opłat pobierana będzie 10 gr. opłata od każdej sztuki bydła i trzody chlewnej, bitej w Rzeźni Miejskiej

Poświadczenie ksiąg handlowych. Wobec licznych zapytywań podaje się do wiadomości, że według przepisów nowego Kodeksu Handlowego przedsiębiorstwa, prowadzące prawidłową księgowość nie są obowiązane do stemplowania ksiąg. Natomiast księgowość uproszczona dopuszczona, narówni z księgmami prawidłowymi do wymiaru podatkowego, winna mieć poświadczenie ksiąg przez XIII Urząd Skarbowy. Z księgowości uproszczonej korzystać mogą również drobne przedsiębiorstwa.

Rejestrowanie praw, nabytych przez rzemieślników. Zwraca się wszystkim rzemieślnikom uwagę, że z dniem 31 grudnia r. b. upływa termin ubiegania się o kartę rzemieślniczą na podstawie praw, nabytych w myśl art. 198 ust. 4 ustawy przemysłowej i że z tym dniem rzemieślnicy, którzy prowadzą samodzielną działalność na zasadzie praw nabytych, nie posiadając kart rzemieślniczych, tracą prawo do uzyskania karty rzemieślniczej na podstawie tych praw.

Nowe prawo o sądach pracy. Z dniem 1 stycznia 1935 r. wchodzi w życie na obszarze całego Państwa rozporządzenie Prezydenta Rzplitej z dnia 24 października 1934 r., ogłoszone w Dzienniku Ustaw № 95. Z tym dniem tracą moc wszelkie dotychczasowe przepisy o sądach pracy, w szczególności zaś rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r.

Sądy pracy rozstrzygają wszystkie sprawy sporne cywilne w których wartość przedmiotu sporu nie przewyższa 10,000 zł. a które wynikają:

- 1) ze stosunku pracy,
- 2) ze stosunku chałupniczego,
- 3) z umowy o naukę zawodową,
- 4) ze wspólnej pracy w tym samym zakładzie pracy,
- 5) z należności do instytucji ubezpieczeń społecznych, ich instytucji zastępczych lub kas zapomogowych, jeżeli ustawa lub statut takiej instytucji lub kasy nie przekazuje rozstrzygnięcia tych spraw sądom szczególnym, władzom administracyjnym lub komisjom rozjemczym.

Z zakresu właściwości nie są wyłączone:

1) spory z umowy o udzielanie nauki przez nauczycieli poza zakładami naukowymi,

2) spory, dotyczące mieszkań, stanowiących uposażenie służbowe lub znajdujących się w domach fabrycznych i kopalnianych (familijnych), a zajmowanych w związku ze stosunkiem pracy — o ile spory te ulegają rozpoznaniu w drodze sądowej.

Do właściwości sądów pracy nie należą spory:

1) pracowników umysłowych, zatrudnionych na podstawie umowy w urzędach i szkołach państwowych oraz samorządu terytorjalnego,

2) pracowników i praktykantów w gospodarstwach rolnych, leśnych i ogrodnictwie oraz w przedsiębiorstwach z nimi związanych, które nie mają przeważającego charakteru przemysłowego a znajdują się poza obszarami gmin miejskich.

Pełnomocnikiem strony przed sądem pracy oraz przed sądem okręgowym może być:

1) ojciec, matka, małżonek, brat, siostra lub dziecko;

2) przedstawiciel stowarzyszenia zawodowego, którego strona jest członkiem, upoważniony przez stowarzyszenie do występowania przed sądem pracy;

3) adwokat jako stały radca prawny pracodawcy lub stowarzyszenia zawodowego, którego strona jest członkiem;

4) działający w zastępstwie pracodawcy kierownik lub funkcjonariusz zakładu pracy, w którym pracownik jest zatrudniony.

Stronie, działającej bez adwokata, sąd udziela wskazówek o terminach czynności procesowych, a wydając orzeczenie — o terminie i warunkach formalnych do wniesienia środka odwoławczego oraz o skutkach ich niezachowania.

Barczo ważny i nowy jest przepis, że przewodniczący sądu pracy może kierować sprawą na sesję pojedynczą z urzędu lub na wniosek powoda, jeżeli uważa, że sprawa może być załatwiona trybem pojedynczym.

W sprawach, w których wartość przedmiotu sporu, pierwotna lub późniejsza w razie ograniczenia żądania powództwa, nie przewyższa 300 złotych, skarga apelacyjna od wyroku sądu pracy jest dopuszczalna tylko:

1) z przyczyn nieważności,

2) z powodu przekroczenia przez sąd pracy zakresu swej właściwości,

3) z powodu naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie.

Obowiązek oświetlenia klatek schodowych i ustępów. Przypomina się, że w myśl rozporządzenia porządkowego Wojewody Łódzkiego z dnia 6 maja 1931 r. o wewnętrznym oświetleniu domów, wnętrza bram, korytarze, wejścia do klatek schodowych i ustępów ogólnych oraz klatki schodowe i ustępy ogólne we wszystkich domach na obszarze miast Województwa Łódzkiego powinny być od zmroku do czasu zamknięcia bram, ustalonego obowiązującymi przepisami, w należyty sposób oświetlone. Korytarze, klatki schodowe i ustępy ogólne, nie posiadające bezpośredniego dostatecznego oświetlenia dziennego, powinny być również oświetlone przez cały pozostały czas otwarcia bram.

Za należyte oświetlenie uważa się:

1. w domach, posiadających instalację elektryczną:

a) oświetlenie wnętrza wszystkich bram w danym domu za pomocą lampki elektrycznej, umieszczonej u góry pośrodku wnętrza o sile conajmniej 25 świec. Nad listą lokatorów, o ile lista ta jest umieszczona w miejscu nieposiadającym oświetlenia, dostatecznego do jej łatwego odczytania, winna być umieszczona lampka o sile co najmniej 10 świec;

b) oświetlenie wszystkich korytarzy w danym domu prowadzących do mieszkań względnie pojedynczych pokoi lampkami elektrycznymi o sile 16 świec po 1 lampce na każde 6 mtr. korytarza;

c) oświetlenie wejść do ustępów ogólnych oraz wejść do klatek schodowych, z wyjątkiem wejść do klatek wychodzących na bramy lampkami elektrycznymi, umieszczonymi u góry, pośrodku wejścia o sile 5 świec;

d) oświetlenie klatek schodowych na każdym piętrze lampkami elektrycznymi o sile 25 świec;

e) oświetlenie wnętrza ustępów ogólnych lampką elektryczną o sile co najmniej 16 świec;

2. w domach, posiadających instalację gazową — oświetlenie według zasad, wskazanych w pkt. 1, i zapomocą urządzeń gazowych o sile światła, odpowiadającej normom, ustalonym dla domów, posiadających instalacje elektryczne;

3. w domach nieposiadających instalacji elektrycznych lub gazowych — oświetlenie według zasad, wskazanych w pkt. 1, zapomocą lamp naftowych lub innych o sile światła, odpowiadającej normom, ustalonym dla domów nieposiadających instalacji elektrycznych.

Zejscia do piwnic, suteryn i podziemi prowadzące bezpośrednio z klatek schodowych, o ile nie są stale zamknięte, winny być od zmroku do wschodu słońca oświetlone umieszczoną nazewnątrz lampą o sile conajmniej 6 świec.

Obowiązek przestrzegania przepisów, podanych wyżej, ciąży na właścicielu wzgl. dzierżawcy domu oraz dozorczy domowym.

Przepisy, zawarte w niniejszym rozporządzeniu, nie dotyczą domów, zamieszkałych w całości i wyłącznie przez właściciela lub jednego tylko lokatora.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w myśl art. 111 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. № 11, poz. 86) karą grzywny do 500 zł. lub karą aresztu do 14 dni albo obu temi karami łącznie.

Do orzekania o czynach karalnych powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

„Dnie Przeciugruźlicze“. Wzorem lat ubiegłych w okresie od dnia 1 grudnia 1934 r. do dnia 15 stycznia 1935 r. odbędą się „Dni Przeciugruźlicze“, poświęcone spopularyzowaniu wśród szerokiej mas ludności zasadniczych wiadomości o gruźlicy i konieczności jak najenergiczniejszej walki z tą kłeską społeczną. Okres ten również przeznaczony jest na zdobycie środków materialnych na społeczną akcję przeciugruźliczą przez ogólną krajową sprzedaż znaczków przeciugruźliczych.

Akcją tą na terenie miasta zajmuje się specjalny Komitet Lokalny, na czele którego stoi Dr. Haessner. Komitet ten zorganizował odczyty we wszystkich szkołach dla członków Komitetów Rodzicielskich, niezależnie od pogadek dla dzieci, oraz zwrócił się do wszystkich organizacji zawodowych z wezwaniem urzędzenia na terenie własnym odczytu dla swoich członków z tem, że organizacje te mają wolny wybór prelegenta i mogą zwrócić się bezpośrednio do jednego z miejscowych lekarzy o wygłoszenie odczytu, wyznaczając miejsce i godzinę.

Publiczny odczyt, połączony z wyświetlaniem przezioczu, odbędzie się w pierwszej połowie stycznia 1935 r. w kinoteatrze „Roma“. Wygłoszone zostaną kolejno odczyty 2 lekarzy. Termin urzędzenia odczytów podany zostanie do publicznej wiadomości zapomocą specjalnych afiszów.

Jak żyć należy, ażeby ustrzec się gruźlicy.

Przykazania:

1. Słońce tępi gruźlicę więc chroń wiek dziecięcy I daj światła i słońca dzieciom jak najwięcej.
2. Że twe ręce gruźlicę przenieść mogą skrycie, Uważaj przez dzień cały na częste ich mycie.
3. Gruźlica się rozwija zawsze wśród zaduchu, Więc czy śpisz, czy pracujesz otwórz okno druhu.
4. Jama ustna zarazków mieści w sobie roje, Więc przy myciu czyść zęby i myj usta swoje.
5. Pij mleko gotowane, nie prosto od krowy, Bo zarazek w niem bywa często chorobowy.
6. Zadużo jeść niezdrowo, zamało niezdrowo, Więc zastosuj w jedzeniu miareczkę środkową.
7. Wódeczka, piwko, winko — to trzy twoje wrogi, Więc gdy się z niemi spotkasz, zbieraj za pas nogi.
8. Nie wstydz się! Masz dość wody! a więc rusz się leniu, I płucz usta, nim zjesz co, płucz je po jedzeniu.
9. Zmieniaj często swą pościel i bieliznę swoją, Bo zarazki gruźlicy czystości się poją.
10. Gruźlica się w brud wkłada zawsze pokryjomu, Więc uważaj na czystość mieszkania i domu.
11. Obmyć twarz parę razy na dzień, to zamało, Trzeba choć raz na tydzień obmyć całe ciało.
12. Przed spaniem wypłucz usta, zmyj brud z swego ciała, Bo rzecz to nader ważna, choć napozór mała.
13. Pył uliczny roznosi zarazki gruźlicy, Więc ustami oddychać strzeż się na ulicy.
14. Masz mieć własne naczynia widelce i noże, Bo cudze gruźlicą zarazić cię może.
15. Gruźlica na piecuchów wyciąga swe macki, Więc, gdy spocznieś po pracy, masz użyć przechadzki.
16. Nie szcędź grosza, gdyż chory, na cóż jeszcze czekasz? Gdy gruźlica w początkach zniszczy ci ją lekarz.
17. Słońce, czystość, powietrze, oto twa tężyzna, A z zdrowych jeno ludzi cieszy się Ojczyzna.
18. Polska zdrową być musi, zdrowe ma mieć lica, A gorzej niżli wojna, niszczy ją gruźlica.

Odsyłanie baloników zagranicznych. Od pewnego czasu pojawiają się na terenie Województwa Łódzkiego baloniki, pochodzące z zagranicy, co stwierdzają przyczepiane do nich różnego rodzaju kartki i pocztówki.

W związku z powyższym podaje do wiadomości, że w wypadku znalezienia takiego balonika winien on być dostarczony do Policji Państwowej.

Walne zebranie Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej. Walne Zgromadzenie Miejsowego Koła L. O. P. P., odbędzie się w dniu 8 stycznia 1935 r. w sali Szkoły Powszechnej Nr. 5 przy ul. Piłsudskiego o godz. 19-ej (naprzeciw Kościoła Ewang.) z następującym porządkiem dziennym:

1. Zagajenie Zgromadzenia.
2. Wybór Przewodniczącego.
3. Odczytanie protok. Ogólnego Zgromadz. za rok ubiegły.
4. Sprawozdanie z działalności Koła za rok ubiegły.
5. " " kasowe i bilans.
6. " " Komisji Rewizyjnej.
7. " " z działalności Kół Szkolnych.
8. " " Program prac na rok 1935.
9. Uchwalenie budżetu na rok 1935.
10. Wybór Nowego Zarządu i Komisji Rewizyjnej.
11. " " Delegata do Komitetu Obwodowego i jego Zastępcy.
12. Wolne wnioski.

Zarząd prosi o liczny udział członków Miejsowego Koła

Sprawozdanie

z posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 22 listopada 1934 r.

Przewodniczący prezydent Świercz, stwierdzając obecność wszystkich radnych w liczbie 32, otwiera posiedzenie nowo wybranej Rady Miejskiej o godz. 7.15 wiecz.

Obecni radni:

1) Boas Abram, 2) Bryszewski Jan, 3) Buczyński Ireneusz, 4) Buczyński Franciszek, 5) Cezak Jakób Stefan, 6) Chojnacki Michał, 7) Combrzyński Władysław, 8) Dylewski Jan, 9) Goldberg Jowel, 10) Graczkowski Franciszek, 11) Kaleta Ireneusz, 12) Kosmański Szczepan, 13) Kowalczyk Stefan, 14) Leidigkeit Leopold, 15) Lorentzowa Helena, 16) Malinowski Tadeusz, 17) Martyński Jan, 18) Matuszewski Benedykt, 19) Miatkowski Stanisław, 20) Michna Władysław, 21) Musierowicz Antoni, 22) Mühle Roman, 23) Nawrocki Franciszek, 24) Nojman Jan, 25) Pawlak Jakób, 26) Pawlikowski Władysław, 27) Roll Władysław, 28) Siciński Józef, 29) Stasiński Bolesław, 30) Syska Czesław, 31) Zaczynski Bolesław i 32) Zajączkowski Leopold. Protokulant — Roman Seweryniak.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego przewodn. prez. Świercz wita PP. Radnych, wygłaszając następujące przemówienie:

„Witam Szanowną Panią i Szanownych Panów, jako przedstawicieli społeczeństwa zgierskiego w samorządzie naszym.

Przed Szan. Państwem stoi w perspektywie 5-cio letnia kadencja, 5 lat pracy, śmiem wyrazić nadzieje, owocnej dla dobra naszego miasta i państwa.

Pozbawieni SAMORZĄDU w ciągu 150-letniej niewoli, stawiamy zaledwie pierwsze kroki w tych tak odpowiedzialnych doniosłych w skutki dla obecnego jako też dla przyszłych pokoleń poczynaniach na polu polityki komunalnej.

Zakres pracy w SAMORZĄDZIE jest nieograniczony. Granicą jego są jedynie możliwości finansowe danego miasta.

Lecz nie tylko środki pieniężne są decydującym czynnikiem pomyślnego rozwoju każdej gminy. Wiele znaczą też ludzie, którzy przynoszą do samorządu zdrowy rozum i dobrą radę.

Zadaniem Szan. Państwa będzie znaleźć w swych decyzjach właściwą drogę, prowadzącą do pomyślnego rozwoju naszego miasta, a taką będzie ona, gdy w postanowieniach swych będzie państwo, kierować się jedynie dobrem całej społeczności zgierskiej.

Wśród obecnych tu na sali widzę byłych radnych; daleko więcej jednak jest tych, którzy pierwsze kroki stawiają na terenie samorządowym. I jednym i drugim składam dziś serdeczne życzenia, aby okres Ich kadencji zaznaczył się jaknajwspanialszym ozkwiem naszegorodu.

Następnie komunikuje, że porządek dzienny dzisiejszego posiedzenia zgodnie z obowiązującymi przepisami obejmuje tylko dwie sprawy, a mianowicie:

- 1) Ustalenie wynagrodzenia dla prez. i wice-prezydenta,
- 2) Uchwalenie diet dla ławników.

Po obszernym zreferowaniu przez Przewodn. sprawy uposażeń dla prezydenta i wice-prezydenta oraz diet dla ławników wnosi o ustalenie wynagrodzeń:

a) dla prezydenta w/g VI grupy uposażenia z 20% dodatkiem reprezentacyjnym i dodatkiem wynagrodzeniem w wysokości zł. 250.— mies. zgodnie z pismem okólnym Min. Spr. Wewn. Nr. 119 z dnia 13 go września 1934 r. (Dz. U. Min. Spr. Wewn. Nr. 25, poz. 230),

b) dla wice-prezydenta w/g VII grupy uposażenia z dodatkowym wynagrodzeniem w wysokości zł. 125.— mies.

c) dla ławników na zasadzie art. 43 ust. 1 lit. e ustawy z dn. 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. № 35) odszkodowanie (diety) w wysokości zł 15.— za każdy udział w posiedzeniach Magistratu.

W dyskusji nad wnioskiem Przewodniczącego wpłynął wniosek rad. Nawrockiego Franciszka w imieniu Stronnictwa Narodowego o odroczenie uchwalenia dodatkowego wynagrodzenia dla prezydenta i wice-prezydenta w myśl okólnika Min. Spr. Wewn. № 119 z dn. 13 września 1934 r. (Dz. U. Min. Spr. Wewn. № 25) do czasu uchwalenia budżetu na rok przyszły.

Wniosek ten przyjęty został 20 głosami za i 12 przeciw. Wniosek radn. Stasińskiego Bolesława o podwyższenie diet dla ławników za udział w posiedzeniach Magistratu do 20.— zł. w głosowaniu upadł. Za wnioskiem głosowała 5, przeciw 27.

Poczem Rada Miejska jednogłośnie uchwaliła:

1) na zasadzie art. 53 ust. 1 z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. № 35) oraz § 4 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 30 grudnia 1934 r. o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. Nr. 118) ustalić:

a) wynagrodzenie dla prezydenta w/g grupy VI uposażenia z 20% dodatkiem reprezentacyjnym w myśl art. 2 ustawy z dnia 15 marca 1932 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dn. 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. Nr. 118, poz. 1073);

b) wynagrodzenie dla wice-prezydenta w/g VII grupy uposażenia.

W myśl § 53 ust. 4 ustawy z dn. 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego prezydentowi i wice-prezydentowi przysługują prawa do zaopatrzenia emerytalnego i do odprawy z fundusów emerytalnych w wymiarze i na zasadach, ustalonych statutem o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników komunalnych m. Zgierza i ich rodzin z dn. 8 lipca 1930 r., ze zmianą, przewidzianą w ust. 6 art. 53 wyżej wymienionej ustawy adnośnie wymiaru zaopatrzenia emerytalnego po wystąpieniu pełnych 15 lat służby;

2) na zasadzie art. 43 ust. 1 lit. e ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. № 35) ustalić odszkodowanie (diety) dla ławników w wysokości 15.— zł. za każdy udział w posiedzeniach Magistratu.

Wobec wyczerpania porządku dziennego Pan Przewodniczący, dziękując PP. Radnym za udział w posiedzeniu, zamknął obrady o godz. 8 ej wiecz.

Ogłoszenie.

Starosty Powiatowego Łódzkiego
z dnia 1 grudnia 1934 r. № APH 1/30/34
o taryfie opłat za czynności kominiarskie.

Na podstawie art. 131 i 43 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7. V. 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. № 40, poz. 350), po zasięgnięciu opinii Izby Przemysłowo-Handlowej i Zarządów Miejskich i Wiejskich — ustalam za czynności kominiarskie z mocą obowiązującą od 1 stycznia 1935 roku aż do odwołania, następującą taryfę opłat kominiarskich dla miast, osiedli i wsi na terenie powiatu łódzkiego, a mianowicie:

	kwartalnie
1. za palenisko w domu parterowym	zł. 0,20
2. " " " jedno i wielopiętrowym	" 0,25
3 a) za czyszczenie komina zwykłego detego, którego czyszczenie odbywa się przez wchodzenie do wnętrza	" 0,60
b) za czyszczenie przewodu kominowego lokalnego centralnego ogrzewania	" 1,50
c) za czyszczenie komina w domach, czynszowych z centralnym zbiorem ogrzewaniem do: 2 pięter włącznie	" 7,50
3 " "	" 8,50
d) za czyszczenie komina zbiorowego centralnego ogrzewania w domach instytucyj użyteczności publicznej, jak w szpitalach,	

- kinach i hotelach do 50 pokoiów włącz.
4. za piec piekarski z jednym przewodem „ 15.—
 5. „ „ z wieloma przewodami „ 9.—
 6. „ „ przewod kominowy w zakładach przemysłowych jak: masarnie, mydlarnie i t. p. „ 11.—
 7. za przewod kominowy w jadalniach, pralniach i kuchniach hotelowych „ 6.—
 8. za wypalanie komina jednorazowo „ 4.50
 9. Czynności wymienione w pkt. 8 mogą wykonywać kominiarze za uprzednim zawiadomieniem właściciela posesji, „ 4—
- Materiał do wypalania winien dostarczyć właściciel posesji.

Do obowiązku kominiarza należy wybieranie i usuwanie sadzy oraz rumowisk spadłego w dół komina w czasie jego czyszczenia.

Komin jest to pionowo wznoszący się nad paleniskiem przewód, służący do odprowadzania dymu nazewnątrz. Komin może składać się z jednego lub kilku przewodów. Palenisko stanowi każde miejsce, gdzie zapala się ogień, jak: piec ogrzewalny, kuchnia, kuchenka przenośna, piec kąpielowy i t. d.

Wykonywujący obowiązki kominiarskie obowiązani są mieć przy sobie stale taryfę i na żądanie stron ją okazywać.

Przekroczenie taryfy karane będzie w myśl postanowień działy VII wyżej wymienionego rozporządzenia o prawie przenysłowem.

Starosta Powiatowy (—) W. Makowski

Obwieszczenie

Zgodnie z wymaganiami art. 14 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dziennik Ustaw R. P. 1928 № 71 poz. 661) narzędzia miernicze: przymiary (miary długości), pojemniki (miary objętości) odważniki, wagi i t. p., używane i przechowywane w zakładach handlowych i przemysłowych, w sklepach na targach i t. p., w gospodarstwach rolnych, w których odbywać się może kupno, sprzedaż lub wydawanie ordynarij, jakoteż w aptekach, lombardach i zakładach jubilerskich i zegarmistrzowskich, muszą być legalizowane, t. j. opatrzone niewygasłą cechą Urzędu Miar.

Cecha legalizacyjna składa się z cechy urzędu i z cechy rocznej. Cecha urzędu przedstawia tarczę z literami UM wewnątrz oraz liczbami urzędu nazewnątrz tarczy po obu jej stronach. Cecha roczna przedstawia ostatnie dwie cyfry roku legalizacji w ramce.

Narzędzia miernicze dokładniejsze, wymagane w zakładach, gdzie jest, lub może być ustanawiana wartość przedmiotów cennych (w aptekach, lombardach, u jubilerów i t. p.) winny być zaopatrzone w cechę, posiadającą pod literami UM gwiazdkę.

Zasadniczy okres ważności cechy legalizacyjnej na narzędziach mierniczych, z wyjątkiem ściśle określonych wypadków, trwa lat dwa, licząc od dnia 1 stycznia tego roku, w którym legalizacja została dokonana. Po upływie zasadniczego okresu ważności cechy legalizacyjnej narzędzie miernicze powinno być zgłoszone do legalizacji następczej w przeciągu roku. Wobec powyższego zasadniczy okres ważności cechy legalizacyjnej z roku 1932 wygasł w dniu 31 grudnia 1933 roku, a ostateczny termin zgłoszenia do legalizacji następczej upływa w dniu 31 grudnia 1934 roku. Obojętne jest, w którym miesiącu 1934 r. będzie zgłoszone do legalizacji następczej narzędzie miernicze, gdyż zwleknięcie ze zgłoszeniem do końca roku nie przedłuża ważności cechy, a narażać może właściciela narzędzi mierniczych z początkiem roku 1935 na odpowiedzialność karno-administracyjną.

Wobec powyższego na podstawie art. 10 Statutu Urzędów Miar (Dz. U. R. P. r. 1919 № 74 poz. 429) wzywa się zainteresowanych mieszkańców miasta Zgierza, aby zgłosili narzędzia miernicze nie posiadające ważnych cech legalizacyjnych do miejscowego Urzędu Miar w Łodzi ul. Narutowicza 75 celem ich zalegalizowania.

W razie otrzymania imiennego wezwania należy narzędzia miernicze zgłosić do legalizacji w dniu wyznaczonym w wezwaniu.

Narzędzia miernicze muszą być przed zgłoszeniem do legalizacji starannie oczyszczone z brudu i rdzy, a te, które wskutek dłuższego używania mogły stać się nierzetelnymi, zarówno jak i uszkodzone, powinny być uprzednio naprawione i wyregulowane dla doprowadzenia ich na nowo do takiego stanu, aby mogły być zalegalizowane.

Do naprawy wag uprawnione są jedynie zakłady koncesjonowane przez Okręgowe Urzędy Miar. Zakłady te obowiązane są wagi, powierzone im do naprawy, zgłosić do Urzędu Miar do legalizacji i zwrócić je właścicielom już zalegalizowane.

Zakłady te są przedsiębiorstwami prywatnymi i naprawę wag wykonywują za zapłatą uprzednio umówioną z właścicielami wag. Adresy tych zakładów są wywieszone do wiadomości publicznej w lokalu Urzędu Miar.

Winni stosowania lub przechowywania w obrocie publicznym narzędzi mierniczych, nie posiadających ważnej cechy legalizacyjnej, ulegną karze przewidzianej w art. 23 dekretu o miarach (Dz. U. R. P. № 72 poz. 61 z r. 1928) to jest grzywny do 1000 zł. i aresztu do 6 tygodni lub jednej z tych kar, a nie odpowiadające przepisom narzędzia miernicze zostaną skonfiskowane lub uniezdadnione do użytku.

Warszawa, dn. 30 listopada 1934 r.

NACZELNIK OKRĘGU ADMINISTRACJI MIAR
w WARSZAWIE.

UWAGA: W roku bieżącym wygasa cecha legalizacyjna z 1932 r. na wszystkich narzędziach mierniczych.

Komisarz Ziemiński

przyjmuje strony w Starostwie Powiatowym w Łodzi ul. Piotrkowska № 100 w piątki.

Biuro Komisarza Ziemińskiego przy Starostwie Powiatowym w Łodzi, ul. Piotrkowska 100 przyjmuje codziennie od godz. 10 do 13.

Podziękowanie.

Wszystkim, którzy w dniu 30 października 1934 roku oddali ostatnią posługę

ś. p. Bertholdowi Torno

buchalterowi firmy „Lana“ Sp. Akc. w Zgierzu składa głębokie podziękowanie i „Bóg zapłać“ a w szczególności: Ks. Pastorowi A. Falzmannowi, Dyr. Edw. Wieczorkowi, Zarządowi, Administracji i Robotnikom Tow. Przedsiębiorstwa Włókienniczego „Lana“ Sp. Akc., Zgierskiemu Ewangelickiemu Tow. Śpiewaczemu „Concordia“ i Ewangelickiemu Chórowi Kościelnemu, Zgierskiemu Stow. Właścicieli Nieruchomości oraz Niemieckiemu Związkiwoi Kulturalno-Gospodarczemu w Polsce Oddział w Zgierzu

w imieniu pozostałych
Olympja z Woźniakowskich Torno.

LIKWIDATOR

Towarzystwa Wzajemnego Kredytu w Zgierzu Spółdz. z odpow. udziałami w likwidacji zawiadamia p. p. Członków, że w poniedziałek, 14 stycznia 1935 r. o godzinie 6-ej wieczorem, w lokalu Gimnazjum Państwowego im. Staszica, Rynek Kilińskiego № 8, odbędzie się

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

Członków w drugim terminie, które ważne będzie bez względu na ilość obecnych.

Porządek dzienny obejmować będzie:

- 1) Wybór Przewodniczącego.
- 2) Wybory uzupełniające 4-ch członków Rady Nadzorczej.
- 3) Wybory uzupełniające 2-ch członków Komisji Likwidacyjnej.

Stosownie do § 27 Statutu, osobistych zawiadomień p. p. Członkom nie wysyła się.

Uprasza się o liczne i punktualne przybycie na Zebranie.

Bakalarska Stanisława, zam: w Zgierzu przy ul. Aleksandrowskiej Nr. 11, zgubiła legitymację P. U. P. i książeczkę Kasy Chorych.

Gabrysiak Stanisława, zagubiła legitymację Z. F. B. № 1321.